

29. 11. 2018 г.

СВЕТ

3

С В Е Т Л И Н А

29
НОЕМВРИ
2018 г.
бр 41(177)

ЛИТЕРАТУРНО-ПУБЛИЦИСТИЧНА ПРИТУРКА НА БЕСАРАБСКИТЕ БЪЛГАРИ

ЛИТЕРАТУРНА СРЕЩА НА АННА МАЛЕШКОВА И НИКОЛАЙ КУРТЕВ

С почитателите на творчеството им се проведе в районната публична библиотека. Поводът й бе юбилеят на бесарабската българска поетеса А. Малешкова и издадените тази година книги: стихосбирките «Шарени раздумки» и «Забавна(я) игра» и сборника с разкази «Буджакско всекидневие» – том четвърти.

Буджак, написани правдиво и посветени на конкретни хора и съдби.

По-обстойно за двамата автори разказа поетът, журналист и обществен деец Димитър Боримечков: «Пронизващите на Анна Малешкова и Николай Куртев са плод на творческа симбиоза, на съавторство, което дава плодове вече години наред. Темите им са свързани с

Анна Малешкова сподели пред ценителите на изкуството и изящното слово на срещата в библиотеката, как се е превърнала от пишещото стихотворения малко девойче в педагог и бесарабска българска писателка, дори в художничка, представила част от картините си в Страсбург. Освен това, тя с гордост каза, че изданията им се намират в седем библиотеки по света: в Париж,

За 20 години титаничен труд в съавторство са издали 19 книги.

Произведенията им са написани основно на роден български език, но има една малка част и на руски език, каза на срещата директорката на районната публична библиотека Надежда Танова. Според нея, стихотворенията и на двамата автори са талантиливи, емоционални и леко се четат, а разказите са дълбоки и близки по дух на читателите в нашия край –

отечеството и земята на нашите деди – България, с буджашкия край, с родните паланки и градове. Ако си представим тези 200 години живеещото тук, в Бесарабия, – какви мъки и страдания са изживяли нашите прадеди, всичко това – цялата болка, цялата тази история са пресъздадени в творчеството на А. Малешкова и Н. Куртев. Тези произведения се четат и остават в златния фонд на българската бесарабска литература».

Москва, Вашингтон.

Д-р Николай Куртев от своя страна разказа за кариерата си на педагог и за писателския си път. Творецът на словото отбеляза още, че освен деветнайсетте книги двамата с Анна Малешкова имат и написан сценарий към документалния филм «Изповед», а за продуцирането му са необходими финансови средства.

Литературната среща в храма на книгите в Тараклия премина в камерна и приятна обстановка.

ИРИНА БОГОЕВА

«БИХ СЕ РОДИЛА ОТНОВО – В БЪЛГАРИЯ ТОЗИ ПЪТ...»

Творческа вечер по случай 55-годишния юбилей на Таня ТАНАСОВА – българска поетеса от Бесарабия (с. Валя Пержей, Тараклийско, Молдова) се състоя вчера в Института за етнология и фолклористика с Етнографския музей – БАН, София.

Таня Танасова е автор на шест стихосбирки (едната е за деца), също и на разкази и приказки, намерили място в алманаха «НОВА БЪЛГАРСКА ЛИТЕРАТУРА», отпечатан през 2018 година. Като журналист по професия, през годините Таня Танасова е участвала в издаването на няколко вестника: «Светлина», «Камбана» (Болград, Украйна),

«Български корени» (Стара Загора, България), отделни броеве от които бяха показани при представянето на литературното й творчество в Института за етнология и фолклористика

стика в София. В него са преплетени обич и болка, възхищение и тъга за България и Бесарабия.

Таня Танасова използва не само перото, но посяга и към четката, като предложи на внимание на почитателите в институтската на-

учна зала някои от своите картини. Като талантилива поетеса и даровита художничка, Т. Танасова изповяда: «Бих се родила отново – в България този път...»

Културно-просветно дружество «РОДОЛЮБЕЦ», София, България

АНСАМБЪЛ «ВЪГЛЕНЧЕ» - НА 30 ГОДИНИ

Етнофолклорния ансамбъл «ВЪГЛЕНЧЕ» към Телоретичния лицей «ВАСИЛ ЛЕВСКИ», гр. Кишинев, навърши младежката си възраст – 30 години.

За тези 30 г. от съществуването си ансамбълът, който през цялото това време ръководи Анна ПАГУР, активно е участвал в дейността на Българската община в Република Молдова, а също достойно ни представя и зад граница в различни фестивали и конкурси.

В поздравленията по този случай, адресирани до Анна Пагур, се посочва: «Вие успяхте да подготвите цяла плеяда самодейни артисти, които много добре се представиха по света и у нас. Това стана възможно благодарение на вашия неуморен труд

и безкрайната ви любов към българския фолклор и традициите на българския народ. Тези традиции вие най-грижливо предавате от поколение на поколение в песните, обредите и постановките, във всичко, което правите за българ-

ската кауза». И от екипа на притурката «Светлина» също ви пожелаваме добро здраве, творчески успехи и благополучие. Същите пожелания и за ансамбъл «Въгленче», който съхранява българските бесарабски обичаи и обреди.

ДОМЪТ - НАЙ-СВЕЩЕНОТО МЯСТО ЗА БЪЛГАРИНА

Пресвета Богородица пази християнското семейство На 21 ноември православната църква отбелязва празника ВЪВЕДЕНИЕ БОГОРОДИЧНО, а в българския народен календар той е отреден за ДЕН НА ХРИСТИЯНСКОТО СЕМЕЙСТВО.

От векове наред децата ни са вярвали, че домът е свещено място, в което децата научават най-ценните човешки уроци, както и усвояват важни знания за света.

В семейството те не само биват възпитани, но и изграждат своя характер и именно семейната среда е предпоставка за развитие на техните заложби и дарби. Единствено българите празнуваме Въведение Богородично като Ден на християнското семейство. Тук отново се преплитат православния

канон и народните традиции, съхранявани и отстоявани в продължение на стотици години.

Нека се повторим още веднъж, че неотдавнашният празник бе прекрасен повод да покажем, а и покажем на близките си колко много ги обичаме и колко много те

означават за нас. Нека Богородица винаги пази семействата ни и всички, които са в сърцата ни! За българина домът е най-свещеното място.

ЕВГЕНИЯ И
КРАСИН ХИМИРСКИ

БЪЛГАРСКИ КОРЕНИ: ДУХ И ВЕЧНОСТ

В Издателска къща «СТЕ-НО», Варна, тази година излезе от печат поредната книга на известната на бесарабския читател поетеса ЦЕНКА ИЛИЕВА. В стихосбирката й «Български корени: дух и вечност» са включени раздели: «България – моя свидна земя», «Детски свят», «Душевени терзания», «Родов корен», «Топли думи», «В памет», «Едно закъсняло писмо».

Стихотворенията на авторката са патриотични, със силен български дух, корави родови корени: за родния край и свидната България, за бащината къща и майчиния език, за братската обич и майчината ласка...

В писмото си Ценка Илиева пише: «Изпращам ви моята книга «БЪЛГАРСКИ КОРЕНИ: ДУХ И ВЕЧНОСТ».

Надявам се да сте добре. Сърдечни поздравии на тараклийци».

В началото на 90-те години на ХХ век Ценка Илиева с мъжа си Никола Ковачев газифицираха градчето ни Тараклия. От тогава сме в добри приятелски отношения и непрекъснато поддържаме кореспондентската връзка.

Предлагаме на читателите на българската притурка «СВЕТЛИНА» стихотворение от Ценка Илиева.

БЪЛГАРИЙО, СВИДНА РОДИНО!

От Изток поемам на път – от нашето Черно море, на Запад към родния кът. Редят се гори и полета, и грейт слънчеви ниви, които ми пълнят сърцето. С живителна сила реките

изливат надлъж и нашир във теб една плодovitост. С блага да храниш чедата, – да раснат здрави и умни, и свидно пазят земята. За мен си райска градина И моля Бога с утеха – дните ми в теб да преминават.

ДИМИТЪР БОРИМЕЧКОВ